

ע"פ 634/19 - שמעיה יהושע גבאי נגד מדינת ישראל, משפטת המנוחה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 634/19

לפני:
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער:
שמעיה יהושע גבאי

נגד

המשיבות:
1. מדינת ישראל
2. משפטת המנוחה

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי נוצרת ב-
ת"פ 38639-02-15 מיום 17.12.2018 שניתן על ידי
כבוד השופט ג'ורג' אוזלאי

תאריך הישיבה:
(17.2.2020) כ"ב בשבט התש"ף

בשם המערער:
עו"ד אורנספקמן

בשם המשיבות:
עו"ד מריה ציבלי

פסק דין

השופט י' אלרון:

1. לפנינו ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' אוזלאי) בת"פ 38639-02-15 מיום 24.5.2018 (הכרעת דין) ו-17.12.2018 (תיקון טעות בהכרעת הדין וגמר דין), שענינו גרימת מוות בתאונת דרכים.

עמוד 1

ר��ע עובדתי ופסק דין של בית המשפט המחויזי

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 23.8.2014 סמוך לשעה 22:00 נהג המערער, בהיותו נהג חדש, לכיוון דרום בכביש 90 ברכב פרטי והסיע ארבעה נוסעים: בר גפני ז"ל (להלן: המנוחה), ליאור ציגר (להלן: ליאור), זהורה ליטן (להלן: זהורה) ואחיה דמארי (להלן: אחיה).

סמוך לשעה 22:10 התקירב המערער לעיקול שמאלה בכביש באזרע לא מואר שמשורטט בו קו הפרדה רצוף, בעודו נהג במהירות שלא ירדה מ-143.25 קמ"ש (יוער כי בעקבות חוות דעת מתකנת של בוחן תנואה הדיעת המשיבה כי היא טוענת למהירות של כ-118.96 קמ"ש).

כלי רכב אחר "גיא" ממול, והמערער סטה ימינה לכיוון השול הימני, הסיט את ההגה בחזקה שמאלה כדי לתקן את כיוון הנסיעה, סטה אל הנטייה הנגדי תוך חציית קו הפרדה הרצוף, הסיט את ההגה ימינה בחזקה וAYER איבד את השליטה ברכב. הרכב "הסתבස" ימינה, החליק על צידו, ירד לשולים, התהפרק פעמיים מספר וניזוק.

בתאונה זו המנוחה נרגעה. נוסף על כך, לליאור נגרמו המטומה בבטן וכאבים בבטן ובางן; זהורה נגרמו שברים ופרקית עצם בכף רגל ימין וחתקים בירך ומעל העין השמאלית; ואחיה נגרמה "צליפת שוט" בצוואר. למערער נגרמו שברים בסיס הגולגולת ובחוליה C.

למערער ייחסו עבירות הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לאדם ולרכוש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה (להלן: הפקודה); סטייה מנתיב נסיעה, לפי תקנה 40(a) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות), וסעיף 62(2) לפקודה; נהיגה במהירות בלתי סבירה, לפי תקנה 51 לתקנות; אי האטה, לפי תקנה 52(3) לתקנות; נהיגה במהירות מעל למותר, לפי תקנה 54(a) לתקנות.

3. הצדדים נחלקו בכמה סוגיות, ולצורך דיונו דרישה אחת מהן: האם התאונה הייתה בלתי מנעuta. שני נתוני מוסכמים הם כי המערער סנוור לפני התאונה, וכי הגלגל האחורי השמאלי ברכב ניתק ממקומו. לטענת ההגנה, הסנוור מנע ממנה שליטה ברכב, והגלגל ניתק לפני התאונה בשל שיטור (קורוזיה) וגרם לה. לגישת התביעה, לא היה בסנוור כדי לבטל את אחריותו של המערער, והגלגל ניתק כתוצאה מההתאונה.

4. בית המשפט המחויזי שמע עדויות, קיבל ראיות, זיכה את המערער מעבירת הריגה ומעבירת הנהיגה בנסיבות מעל למותר והרשיע אותו בעבירה גרם מוות בראשנות, לפי סעיף 304 לחוק, וביתר העבירות שבכתב האישום.

בית המשפט המחויזי נמנע מלקיים באיזו מהירות נהג המערער, אולם מצא כי היא הייתה גבוהה (ארך לא "הרביה יותר גדולה") מהמותר. עוד ציין כי סטיית הרכב מנתיבו מוכיחה לכואורה את רשלנות הנהג, וכי המערער לא הקים ספק סביר בדבר העדר אחריותו לסתיטה זו.

בהתמך על ניסוי שבוחן משטרתי ערך באתר התאונה, ובכך שלכל היותר היה מדובר באור חזק למשך שנייה או שניים, דחה בית המשפט המחויז את טענת ההגנה כי התאונה התרחשה בשל סנוור. נקבע כי המערער סנוור קצרה, אולם היה צריך להיות מסוגל לזהות את העקומה שלפניו ואת שולי הכביש, להמשיך בנתיב נסיעתו ולא לשנות בחודת את כיוון נסיעתו כך שיאבד את השיטה ברכב. יתר על כן, נקבע כי עוד לפני שכל רכב בכיוון הנגדי נכנס לעקומה, היה באפשרות המערער להבחן בו ובכך שהכביש מתעקל.

אשר לגילג, נקבע כי ניתק בשל התאונה. צוין כי הוא נמצא ליד הרכב הרחק משולי הכביש, וקשה להניח שהקרבה מקרית; כי אין חריצים בכביש בקטע שעוטרו בו סימני בלימת רכב; כי המומחית מטעם ההגנה שהעלתה את סברת הניתוק ראתה בה "הערכה מושכלת" בלבד; וכי המערער לא הזכיר בחיקרתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט את הינתקות הגלגל. כן נשללה אפשרות לכשל מכני אחר ברכב.

בהתחשב בכלל אלו נקבע כי המערער נגע ב- תSubmitted
 תשומת לב מספקת לתוואי הדרכ, וכי איבוד השיטה ברכב היה באשmeno.

מכאן נפנה בית המשפט המחויז לדון בשאלתஇזעו עבירה הוכחה. לאחר שלא ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי המערער נהג בסוד נפשי של פיזיות, זוכה המערער מעבירות הריגה. חלף זאת, ובהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הורשע בגין מות ברשותן על כי בנהיגתו הרשלנית יצר את הסיכון להתרחשות מות המנוחה, וכי היה עליו לצפות את התרחשות התאונה. עוד הורשע המערער בעבירות התעבורה המזיניות בכתב האישום, למעט עבירת הנהיגה בנסיבות מעל למותר.

5. בבאו לגזר עונש לערער ציין בית המשפט המחויז כי העבירות כולן הן אירוע אחד המצדיק מתחם ענישה אחד.

בקביעת המתחם נשקלו הערך החברתי שבבסיס המלחמה בתאונות הדרכים; מדיניות הענישה, הכוללת בדרך כלל רכיב של מאסר בפועל או בעבודות שירות; ונסיבות ביצוע העבירה, המגילות רשותן במדד בינוני-גבוה. לבסוף הועמד המתחם על 10-24 חודשים מאסר בפועל ו-10-20 שנות פסילת רישון בפועל.

בתוך המתחם התחשב בית המשפט המחויז בಗילו הצער של המערער, בהעדר הרשעות קודמות, בעבר הנורמטיבי, במצבו הבריאותי ובמצבו הנפשי, בכך שאינו עובד ובగורמי הסיכון לשיקומו. מנגד, צוין כי הנאים בעבירות מסווג זה הם לרוב נורמטיביים, כי המערער לא קיבל על עצמו אחריות למשעו וטרם קיבל טיפול ממצבו - מה שיזכר סיכון להתנהגות פוגענית בעתיד.

כן הודגש הצורך בהרתעה כדי למנוע הישנות עבירות כאלה, וכי נדרש לגזר פיצוי למשפחה המנוחה עצמאית.

לבסוף הוטלו על המערער 15 חודשים מאסר בפועל; 10 חודשים מאסר על תנאי ל-3 שנים לביל יעבר עבירה של

גרימת מוות או של נהייה בזמן פסילה; 10 שנים פסילת רישון נהייה (בהתחלת מיום 1.1.2019 תקופת פסילה מנהלית/תונכחה מעונש זה); 6,000 ש"ח קנס או 90 ימי מאסר תמורתו; 20,000 ש"ח פיצוי למשפחה המנוחה.

טענות הצדדים

.6. מכאן הערעור שלפניו.

לטענת המערער, סונור לפניו כניסה לעיוקל, אין להסתמך על הניסוי שערך בוחן התנוועה בעניין זה, ויש להתחשב בזמן התגובה לפניו וההתאוששות ממנו. עוד התבקשנו לקבל את ממצאי חווות הדעת של מומחית ההגנה באשר לנטיות הגלגל, משאון חוות דעת נגדת ומשבוחן התנוועה התרשל בחקרתו והוא בה מחדלים. משני טעמים אלו נטען כי התאונה הייתה בלתי נמנעת.

המערער מוסיף כי לא הוכח כיצד היה ניתן למנוע את התאונה, ועל כן יש לזכותו, ولو מחמת הספק, מעבירות גرم מוות ברשלנות (ומעברות התעבורה).

לחילופין התבקשנו להקל בעונשו של המערער. נטען כי מתחם הענישה ראוי לעמוד על 4–12 חודשים מאסר (לרבות בעבודות שירות בגבולות הסמכות לכך) ו-6–12 שנים פסילת רישון נהייה; וכי בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה – עברו הנקי והטוב של המערער, פצעתו, חלוף הזמן עד לזרע הדיון, המלצה שירות המבחן – ובהתחשב בכך שאין לשקל לחובת נאשם את כפירתו באשמה וניהול משפט הוכחות, העונש צריך להיות בחלוקת התחתון של המתחם.

בתום הדיון בעלפה אף שמענו את הורי המערער ואת אחיו, אשר תיארו בכאב את אופיו ואת מצבו הבריאותי.

.7. המשיבה מבקשת לדחות את הערעור.

נטען כי מדובר בתקיפות קביעות מהימנות, ואין מקום להתערב בהן; כי לא היה הסבר להתרחשות בלבד מרשלנות מצד המערער; כי היה עליו לראות את העקומה גם טרם הפטור; כי טענת הנטיות הגלגל אינה הגיונית ואין לקבללה בנסיבות העניין; וכי העונש הולם את מעשי המערער ואת תוצאותיהם.

דין והכרעה

.8. לאחר שעניינו בטענות הצדדים בכתב ובעלפה, יצא לחברי לדחות את הערעור על שני חלקיו.

הערעור על הכרעת הדיון עוסק בחלוקת קביעות מהימנות. התערבות ערכאת הערעור באלו שמורה במקרים חריגים (ע"פ 8483 ועדייה נ' מדינת ישראל, פסקה 44 (25.10.2018) (להלן: עניין ועדייה)), ועניןנו אינו נמנה

בית המשפט המ徇ז שמע עדים, בוחן את הריאות השונות וקבע ממצאים, בין היתר בהתאם להתרשנותו הבלתי אמצעית, ולא מצאתי עילה להתערב בכך. יתר על כן, בית המשפט המ徇ז הניח לא פעם הנחות מקיימות עם המערער ונמנע מלקבוע ממצאים לחובתו, אך באשר לאופן נהיגתו עובר לתאונת ובענין מהירות נסיעתו בעת התאונת, עדות נוספת לזהירות בקביעת ממצאי העובדה.

9. בעניין טענת הפטנור, נקבע כי המערער היה מסוגל להבחן מראש בעיקול. על כן גם אם הפטנור קדם לכינסה לעיקול וגם אם מתחשבים בזמן ההતאוששות ממנו, היה על המערער להתאים מראש את נהיגתו לשינוי הצפוי בתוואי הדרך. הוא נדרש להתאים לשינוי האמור גם את תגובתו לפטנור (ראו ע"פ 360/07 ו'סמן' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.6.2007); ע"פ 2849/06 תרגמן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 לחווות דעתו של המשנה לנשיאה א' ריבלין (15.10.2007)), ובכל מקרה לא לסתות מהדרך בחודות רבה מדי).

טענת הנטקות הגלגלו קודם לתאונת אינה מתישבת עם הממצאים בשטח, אף בלי לדון בחווות הדעת של בוחן התונעה. אילו היה בטענה ממש, היה אפשר למצוא חריצים בכביש, בלבד מכך, המערער ויתר הנוסעים ברכב - שהיו במקום בזמן אמרת - לא הזכירם בעדויותיהם אפשרות זו. ועוד, הסיכוי שהגלגלו ניתק תחילת מהרכב ובכל זאת הגלגלו בדיק למקום שהוא נמצא בו אילו ניתק רק בעקבות התאונת - צעום, וכדברי השופט קמא: "וקשה להניח כי הגלגלו המנותק המשיך במסלולו ועקב בדיקנות עבר הרכב התועה עד שנעצר לידו" (עמ' 232, ש' 14-15 להכרעת הדיון). יודגש כי יכול להיות שחל שיתוך בצר הגלגלו, ואילו עם הזמן הגלגלו היה ניתק בכל מקרה; אולם המערער לא הצליח להקים ספק סביר שליפוי התאונת התרחשה בשל ניתוק מוקדם של הגלגלו מקומו.

משיחית את הטענות הללו, נותרת בעינה הקביעה כי המערער היה מסוגל למנוע את קרות התאונת. מכאן עולה השאלה אם נובעת מכך עבירה גرم מוות בירושלים.

10. בהכרעת הדיון לא קבע בית המשפט המ徇ז את מהירות נהיגתו של המערער, אולם מצא כי הייתה "גובהה מהייתה מהותת בתבכש, אפסילאמדובה מהייתה הרבה יותר גודלה מהמותר" (פסקה 12). בפסקה 30 סוכמו הנ吐נים שהביאו לקביעה כי המערער התרשל בנהיגתו:

"הוא נהג במהירות בתוואי דרך צר בעל נתיב אחד; לא הבחן בקיומה של עקומה; לא הפנה את מבטו לעבר השול כחסנוור; הטה את הגהה באופן מהיר אל מנת לתקן את ציוון נסיעתו; כל אלה, יצרו את הסיכון לקרות התוצאה והיה על הנאשם [הumarur – י' א'] לצפות,cadam mun yisob, כי תאונה עלולה להתרחש".

בכל אלה די לטעמי כדי לקבל את המסקנה בדבר הרשעה בעבירה גرم מוות בירושלים. אילו היה נהג במהירות המותאמת לתנאי הדרך; אילו היה שם לב לתוואי הדרך ולשינוי הצפוי בו; אילו היה מجب לפטנור תגובה מדודה ונכונה – כפי שאדם מן היישוב היה עושה את כל אלה בנסיבות העניין – היה המערער מסוגל למנוע את התרחשנות התאונת. חלף זאת הוא נהג בירושלים וכך גرم למות המנוחה.

בשל כל אלה יש לדחות את הערעור על הכרעת הדין.

11. **מכאן – לערעור על גזר הדין.**

כידוע, ערכאת הערעור נוטה שלא להתערב בחומרת העונש שהטילה הערכתה הדינית, אלא במקרים חריגים שנפלה בהם טעות מהותית או שמתקימת בהם חריגה קיצונית מדיניות הענישה במקרים דומים (ענין ועדיה, בפסקה (82).

ענינוינו אינם נמנים עם מקרים אלו. בית המשפט המחויז שקל את כל השיקולים הדריכים לעניין והגיע ל拄צתה עונשית מאוזנת.

במקרה קודם עמדתי על הצורך בענישה הולמת ומחמירה על עבירות שלجرائم מוות בתאונות דרכים, והדברים>Ifim גם לכך:

"מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכבישים. אין מדובר בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרכשות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים הנוטלים סיכון בלתה סבירים ומפרים את הוראות כללי התעבורה על מנת לקצץ את משך זמן נסיעתם עד להגעה למוחז חפצם.

בית משפט זה שב והציג את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות תעבורה המביאות לגדיעתם של חי אדם בטרם עת.

מדיניות ענישה זו נחוצה לשם הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה ומפני נטילת סיכון בלתה סבירים אשר יש בהם כדי לסכן חי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק המתמשך בתאונות הדרכים הגבות קרובנות כה רבים ענין שבשגרה ...

זאת ועוד, נקבע כי על רמת הענישה בגין הרשעה בעבירות תעבורה קטלניות להלום את חומרת המעשים ותוצאותיהם – ואילו נסיבותו האישיות של נאשם במקרים אלו מוגמדות לנוכח התוצאות הקשות להן גרם" (ע"פ 4908/18 אל עס'ין' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2019)).

כמו כן, קראנו את דבריו אם המנוחה במכבת לבית המשפט המחויז, ובו תיארה בכאב רב, וליבי עימה, את תחושת האובדן של אישה בראשית חייה ואת ההשפעות הנוספות של מותה. לטעמי, יש להתחשב אף בנזקים הגופניים שנגרמו ליתר נסעי הרכב.

מנגד, נקהלו מצבו הרפואי של המערער ומצבו הנפשי, שבעקבות התאונת אינם פשוטים כלל וכלל, ויתר נסיבותו האישיות.

יצוין כי בתסקיר עדכני מטעם שירות המבחן לקראת הדין בערעור נמסר כי בין היתר החל המערער להשתתף

בטיפול, שיתף פעולה עימו והביע צער על הסבל של משפחת המנוחה "ורצון להשתתף עמם בכאב, ככל שניתן". כאמור, שמענו גם את דבריبني משפחתו על אופיו ועל מצבו.

גם לאחר ששלתי את הנזונים החדשניים האמורים, סבורני כי תמהיל הענישה שקבע בית המשפט המחויז הוא ראוי בהחלט בחומרת המעשים, בנסיבותיהם ובמידת הרשלנות של המערער, מצד אחד, ובנסיבות האישיות מצד שני. לצד זאת, אביע תקווה כי המערער ימשיך בהליך הטיפול שהחל בו.

.12. אם דעתך תישמע, אציג לך חבריי לדוחות את הערעור.

תשומת לב הגורמים המוסמכים בשירותם בתה הסוהר מופנית למצבו הבריאותי של המערער ולמצבו הנפשי, וחזקת עליהם כי יידאגו לטיפול הולם בו.

שפט

השופט ד' מינץ:

אני מסכימים.

שפט

השופט נ' סולברג:

.1. אני מצטרף לחוות דעתו של חבריי השופט י' אלרון, על נימוקיה.

.2. לא נעלם מעינינו מצבו של המערער, הפגיעה הפיזית והנפשית שמנהן הוא סובל. למרבה הצער, זהה דרך של תאונות הדרכים, אשר מזענאות לא רק את עצמו של משפחות הקורבנות, עד כדי חורבן, אלא גם את עולם של אלו שגרמו לתאונה. בהקשר זה, כפי שציין חבריי השופט אלרון, הקשיבו לדבריהם של הווי המערער ואחיו. גם איןנו גורעים מחשיבותו של ההליך הטיפולי ותהליכי ההתבוננות העצמי שמקיים המערער. ALSO גם אלו הם שלב בתהליך התשובה והכפירה, אולם בכך לא תם ונשלם.

.3. בשאלות ותשובות לרביעי עקיבא איגר (פוזן, 1761-1837) (מהדורה תנינא, סימן ג') מצאנו סידור תשובה למי שגרם להרג נפש: "הגיuni מכתבו אשר כל הקורא יתפרק עצמותיו על גודל הסיבה אבדת ב' נפשות פתאום ובמאורע כזה...". בנו ומשמעותו של אדם "הוא ישבים על העץ הקשור בעגלה", טעונה במשא, אשר נפלה, והשניים נהרגו. אותו אדם היה "קרוב לנצח להריז הסוסים טעונים במשא וביליה, ואדם מועד לעולם, בדבר שקרוב לפשעה... דודאי צריך

ליזהר ולחוש שמא טיפול העגלה ע"י שמרץ הסוסים בלילה...". אותו אדם, סוחר, שפנה אל ר' עקיבא איגר, גרם למותו בנו ומשרתתו ברשלנות רבתי ("קרוב למצוד") ולבטח חרב עליו עולמו. השיבון ר' עקיבא איגר כך:

"זה לדעתי הקלושה, ראשית התשובה יהיה אחרי שנהרגו בנו ומשרתתו הנער ולא עשו פירות בעולם, הוא יקיים זרע להם, דהיינו שעבור בנו הנהרג ישוב באם היה זוכר להכנסו לחופה כמה היה מוציא עלי נדן ומלבושים ושאר הוצאות, ופריש כפי הסך ההוא שהיה לךן קיימת לעולמי עולם, ומהרוחים יוחזק בן עני לגדו וללמוד תורה ומגמרא עד שהיה בן ט"ו שנים שיוכל לשלהו ללמידה בשיבתך. ואחר כך יוחזק מהרוחים תלמיד אחר, וכן לעולם, והתלמידים מהם יקראו על שם בן הנהרג שהוא מחזקם, ואם ישאו להם נשים ווילידי בניים, הבן הבכור יקרא בשם הנהרג. ובעור הנער המשרת יקבל האיש על עצמו לחתן כל ימי חייו מיד שנה בשנה כ"ה ר"ט [= 25 ריאסטאלר - סוג מטבע] ליתן מהה שכר למדוד לבני עניים בשנה הראשונה ישלם לעשרה מלמדים עניים שלמדו יום יומם שיעור לתועלות NAMES הרגוגים, ויאמרו נוסח התפילה וקדיש דרבנן, גם יפרוש סך מה שמהרוחים ישולם לאיזה לומדים בכל היא"צ [יארכיטיט = יום זכרון] שיעור משנהות, ולהתפלל עליהם ולומר קדיש דרבנן, כל ימי חי איש הוא, ישלח ביום היא"צ שלהם עשרה אנשים על קברם לבקש עבורי מחלוקת.

ובענין סיגופים, אחרי שכותב מעלת כבוד תורתו נרו יאיר שהאיש הוא סמור לימי זקנה, זה ראי להקל עליו, ולזה במשמעות ג' שנים יתענה ב' וה' וערב ראש חדש ועשרת ימי תשובה ולהשלים התענית האלו, ואחרי ג' שנים יתענה בימים אלו הנ"ל עד אחר חצי היום, ואם הוא בדרך וראה שקשה עליו התענית יפדה התענית بعد ערך ג' פעמים ח"י גדולים שיתן לעניים, וכל ימי לא יליך לסעודה נשואין (זולת בסעודת צאצאיו או שהוא שושבון). וכל לילה קודם קודם שהולך לשון יתרודה בלב נשבר ובבכיות גדולות ולבקש מחלוקת וכפירה מהשם יתברך. קיבל ד' תפלוות וצדקותו ותעניתו ברכחים וכפער לו כפירה גמורה, ונפשות ההרגוגים יתפיזו, ויליצו טוב בעדו. כן נראה לענ"ד".

במקום אחר אמרתי, בנוגע לאותה תשובה של ר' עקיבא איגר: "מה ארוכה ומה קשה הדרך לתשובה ולכפירה, בכלל זה הוצאות ממון, תעניות וסיגופים. פשוט וברור שככל אחד על-פי דרכו ועל-פי הכפירה המייחדת לו. לא הבאת את הדברים הנ"ל כדי לישם הלכה למעשה, אלא כדי ללמד על כך שסיגופים וחיבוטי-נפש, חרדה ודכאון, הם תוצאה אפשרית, לעיתים מתבקשת וטבעית, למעשה של נתילת חי-אדם" (ע"פ 2221/2016 טיגבה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לחווות דעתך (1.9.2016)). הנה כי כן, חרדה ודכאון, קשיים פיזיים ונפשיים, אינם תוצאה מפתיעה כאשר בנתילת חי-אדם עסקיים.

4. בנסיבות העניין, העונש שהוטל על המערער הולם את חמורת המעשה ואת תוצאותיו, וזאת גם לאחר שכללן נסיבותיו האישיות של המערער, מצבו הרפואי והנפשי. כפי עמדתו של חבר, אין מנוס אפוא אלא לדחות את העreau.

ש | פ | ט

החליט כאמור בפסק דין של השופט י' אלרון.

המערער יתיצבלשא לתעודה המאשר בפועל שהוטל עלינו ביום 1.4.2020 עד השעה 10:00 בעביה מעצר צלמו, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבישותו תעודה זהות או דרכון. על המערער לחתם את הכניסה למاسر, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתן היום, א' באדרה תש"ף (26.2.2020).

שפט

שפט

שפט